

VISUMVRIJ VERBLIJF OP BASIS VAN EEN BILATERAAL VERDRAG NA GEBRUIK VAN VRIJE TERMIJN IN ANDER SCHENGENLAND

Voordat de Schengengrenscore bestond, had Nederland al bilaterale verdragen over visumvrij verblijf met de volgende 10 landen:

- Australië,
- Canada,
- Chili,
- Israël,
- Japan,
- Maleisië,
- Nieuw Zeeland,
- Paraguay,
- Verenigde Staten
- Zuid-Korea.

In deze bilaterale verdragen staat vastgelegd dat de onderdanen van deze landen maximaal 90 dagen visumvrij in Nederland mogen verblijven voor niet-werkgerelateerde doeleinden. Deze genoemde termijn van 90 dagen kan los van de vrije termijn (op basis van de Schengenovereenkomst) worden toegepast. Dit betekent dat de vreemdeling direct aansluitend op zijn verblijf in de vrije termijn in een ander Schengenland (o.b.v. de Schengenovereenkomst), een verlengd visumvrij verblijf in Nederland kan krijgen op basis van een bilateraal verdrag. Betrokkene hoeft daarbij niet tussentijds het Schengengebied te verlaten.

Voorwaarde is wel dat hij de vrije termijn op basis van de Schengenovereenkomst tot dan toe (voor een deel) heeft gebruikt voor een verblijf in een andere lidstaat dan Nederland.

Voorwaarden voor visumvrij verblijf obv een bilateraal verdrag

Betrokkene komt in aanmerking voor een verlenging van het verblijf in Nederland op grond van de bilaterale verdragen als hij:

- De nationaliteit heeft van Australië, Canada, Chili, Israël, Japan, Maleisië, Nieuw Zeeland, Paraguay, Verenigde Staten of Zuid-Korea;
- De vrije termijn van 90 dagen (o.b.v. de Schengenovereenkomst) volledig in een andere lidstaat heeft doorgebracht;
- Of de vrije termijn van 90 dagen (o.b.v. de Schengenovereenkomst) deels in een andere lidstaat en deels in Nederland heeft doorgebracht;
- Hierbij geldt dat de derdelander in totaal maximaal 90 dagen (3 maanden in geval van Israël) in Nederland mag verblijven

Maximum verblijf van 90 dagen

Op grond van de bilaterale verdragen geldt een maximum verblijf in

Nederland van 90 dagen (3 maanden in geval van Israël). Deze termijn mag niet gestapeld worden op een hieraan voorafgaand verblijf op basis van de Schengengrenscore van 90 dagen in Nederland.

Indienen verzoek

Betrokkene moet zelf bij het loket een verzoek doen tot verlenging van zijn verblijf in Nederland op grond van het bilaterale verdrag. Hij doet dit verzoek vóórdat zijn vrije termijn van maximaal 90 dagen binnen 180 dagen o.b.v. de Schengengrenscore is verlopen.

Bij het verzoek om een verlenging op grond van het bilaterale verdrag, moet betrokkene aannemelijk maken dat de vrije termijn op basis van de Schengenovereenkomst tot dan toe (voor een deel) is gebruikt voor een verblijf in een andere lidstaat dan Nederland. Dit kan doormiddel van het overleggen van:

- vliegtickets;
- hotelrekeningen
- betaalbewijzen/bonnen
- etc.

Heeft betrokkene de vrije termijn van 90 dagen o.b.v.

Schengengrenscore al overschreden? En wil hij langer in Nederland verblijven op basis van het bilaterale verdrag? Dan moet hij dit ook melden bij het IND-loket. Er wordt dan getoetst aan de voorwaarden. Wanneer de verlenging wordt toegekend, wordt er een sticker in het paspoort geplakt.

Maak een terugbelverzoek voor de BO. Indien nodig plant de BO daarna in de Outlook-agenda een afspraak voor visumverlenging bij het IND-loket.

Praktische voorbeelden

Voorbeeld 1: Indiening verlengingsverzoek ná verstrijken van reguliere vrije termijn o.b.v. Schengengrenscore

Een Amerikaan heeft niet tijdig verzocht om verlenging (dus na het verstrijken van de vrije termijn van 90 dagen in het Schengengebied). Hij verblijft onrechtmatig in Nederland.

Voldoet de Amerikaan aan de verdere vereisten? Dan wordt deze tussenliggende periode (vanaf moment van verstrijken van de eerste 90 dagen in het Schengengebied tot aan het verzoek om verlenging op grond van het bilaterale verdrag) niet tegengeworpen. Het verblijf in deze tussenliggende periode kan toch (met terugwerkende kracht) als rechtmatig worden beschouwd als de Amerikaan gedurende die periode in Nederland heeft verbleven en hij recht heeft op een verblijf op basis van het bilaterale verdrag.

Heeft de Amerikaan de eerste (volle) 90 dagen van de vrije termijn binnen Schengen in Nederland doorgebracht? Dan kan er geen verdere verlenging op basis van het bilaterale verdrag plaatsvinden.

Voorbeeld 2: Indiening verlengingsverzoek waarbij tussentijdse onderbrekingen van het verblijf in Nederland hebben plaatsgevonden door verblijf in andere Schengenlidstaten

Een Amerikaan reist Nederland in en verblijft hier 80 dagen. Vervolgens verblijft hij 10 dagen in Frankrijk en komt daarna weer naar Nederland. Dan is zijn vrije termijn van 90 dagen binnen Schengen verstreken. Echter, vanwege het bilaterale verdrag mag hij 90 dagen in NL verblijven.

In casu mag hij dan nog maximaal 10 dagen in Nederland verblijven op basis van het bilaterale verdrag. Immers, van de 90 dagen op basis van de vrije termijn binnen Schengen heeft hij maar 80 dagen gebruikt voor een verblijf in Nederland. Omdat het bilateraal verdrag hem in staat stelt 90 dagen in Nederland te verblijven, kunnen nog 10 dagen verlenging worden toegekend.

Vrije termijn na verblijfsvergunning

Heeft een vreemdeling met de nationaliteit van Australië, Canada, Nieuw-Zeeland of de Verenigde Staten in Nederland verbleven met een verblijfsvergunning? Dan gelden de algemene regels m.b.t **vrije termijn na verblijfsvergunning**.